

Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky

sídlem Drahobejlova 1404/4, 190 00 Praha 9

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl A, vložka 7564

Pobočka Olomouc, U Botanické zahrady 11, 779 00 Olomouc

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábřeží 1835/34
702 00 Ostrava

Ke sp. zn. 32 ICm 2340/2017

Žalobce: Ing. Lee Louda
se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha
jako insolvenční správce dlužníka OKD, a.s., sídlem
Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Doly
Zast. JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalovaný: Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky
se sídlem Praha 9, Drahobejlova 1404/4, IČ: 47114975
zapsaná v obchodním rejstříku MS v Praze, oddíl A, vložka 7564
zastoupená Mgr. Lukášem Chmelíkem, právníkem pobočky VoZP ČR v Olomouci

Adresa pro doručování : Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, pobočka
Olomouc, U Botanické zahrady 11, 779 00 Olomouc
(Naše č.j. INS 105/16)

Vyjádření k žalobě na určení pohledávky

Na základě výzvy Krajského soudu v Ostravě čj. 32 ICm 2340/2017-8 ze dne 16.5.2017 k odpůří žalobě pro částku 29898 Kč se žalovaná dne 5.6.2017 vyjádřila tak, že zahájí s žalobcem jednání o uzavření smíru. Tak žalovaná učinila, žalobce souhlasil. Návrh soudního smíru dle sdělení žalobce neschválil věřitelský výbor dlužníka.

V návaznosti na shora uvedené podává žalovaná následující vyjádření k žalobě, které se odchyluje od dosavadního postoje k věci.

Žalovaná nesouhlasí s nárokem žalobce. Žalovaná nepopírá, že přijala plnění, které představovalo tu část pojistného stržené zaměstnancům dlužníka ze mzdy za měsíc duben 2016. Jednalo se plnění povinností dlužníka upravených zvláštními právními předpisy, specif. zákonem č. 592/1992 Sb. Ve smyslu ust. § 5 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb. odvádí zaměstnavatel část pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec. Nejedná se o prostředky zaměstnavatele, ale o prostředky zaměstnance, které má zaměstnanec povinnost odvést zdravotní pojišťovně prostřednictvím zaměstnavatele. Nenáleží tak do majetkové podstaty dlužníka a nemůže se na ně vztahovat omezení dle § 111 odst. 1 insolvenčního zákona. I pokud by tento závěr byl mylný, dlužník plnil povinnost stanovenou zvláštními právními předpisy a nevztahovalo by se na tento krok omezení s nakládáním s majetkovou podstatou. Navíc, neodvedením pojistného za zaměstnance by dlužník spáchal trestný čin ve smyslu § 241 trestního zákoníku, neboť u dlužníka došlo k vyplacení mezd zaměstnancům za měsíc duben 2016. Trestní zákoník je nepochybně zvláštním předpisem ve vztahu k insolvenčnímu

zákonu. Trestní zákoník vymezuje skutkové podstaty trestných činů jako protiprávních jednání, kterých jsou osoby povinny se zdržet. Nesouhlasíme tak se závěry Vrchního soudu v Praze v rozsudku sp. zn. 102 VSPH 853/2016, na který žalobce odkazuje. V tomto případě se dlužník nachází ve skutkově odlišné situaci, v tomto případě uvažovaná reorganizace a vyplacené mzdy zaměstnancům, v judikovaném případě konkurz a nevyplacené mzdy zaměstnancům.

Z výše uvedených důvodů žalovaná navrhuje, aby soud vydal tento rozsudek:

Odpůrčí žaloba se zamítá v plném rozsahu. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V Olomouci dne 22.6.2017

Mgr. Lukáš Chmelík
pověřený zástupce VoZP ČR